

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 49. Variæ aliorum Præsulum sententiæ circa idem argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

rum decreta. Tandem in decimo anno, in quo agebatur de conferendis Sacerdotiis, animarum curam habentibus, minime comprobabat, ut ea per concursum concederentur, ne induceretur in Ecclesiasticos quoddam petitionis genus, qua declaretur, eum, qui peteret, esse dignissimum, ideo putabat editum vulgandum, quo monerentur omnes, ut, si quis idoneum quempiam agnosceret, illum nominaret, postea vero eos, qui descripti, & oblati essent, examinandos, & eorum optimum eligendum dicebat.

§. XLIX.

*Variæ aliorum Præfulum sententia
circa idem argumentum.*

Alter a Lotharingio verba faciebat Alerus Hierosolymitanus Patriarcha, qui de suo articulo differens minime approbabat, quod omnes Capitulorum, & Collegiorum Ecclesiasticorum immunitates tollerentur: ecquidem de aliquorum immunitatibus id admittebat, non tamen de iis collegiis, quæ illas possidebant aut ex fundatione, aut ex concordatis, quæ inter partes jurejuringo firmata Sedes Apostolica compre baverat: interim nec in hac re quid agendum ajebat, aliorum rationibus haud prius

prius auditis, ne se ostenderent Episcopi **Sæc. XVI.**
 judices in propria sua caussa; cum earum **A.C.1563.**
 pleræque concessæ fuerint a Gregorio
 VII., & Innocentio III. viris sapientissi-
 mis. Postea Archiepiscopus Hydrun-
 tinus in primis cohortatus est, ut ibi,
 cum fas non esset ulli potestati, auctori-
 tam Pontificiam coarctare, appone-
 retur universalis clausula, *salva in o-
 mnibus Apostolicæ Sedis auctoritate*. Por-
 ro idem Præsul in decimo octavo ca-
 pite rejecit prohibitionem plura sacer-
 dotia obtinendi, affirmans, id repugna-
 re canoni, *de multa*, & Conciliis Lug-
 dunensi, & Lateranensi: hac autem le-
 ge multos nobiles absterrendos esse di-
 cebat ab Ecclesiastica vita ineunda.
 Demum Granatensis Archiepiscopus
 circa nonum caput Lotharingii senten-
 tiā laudabat de constituendo *Poeni-*
tentiario in singulis Episcoporum Eccle-
 siis: Paulus vero Æmillius, Verallus
 Caput-Aquensis Episcopus quoad quin-
 tum caput, ubi præcipue lex ferebatur
 de caussis criminosis adversus Episco-
 pos, petiit, ut eorum caussæ extra ur-
 bem manu Pontificis signarentur:
 insuper edixit, quod earundem co-
 gnitio spectet ad Synodos Provincia-
 les, prout statutum est in Canone,
quorundam distinct. 24. & Can. *quam-*
vis 6. q. 2. tametsi postea sententiæ

M m 3 pro-

Sæcul. XVI. pronuntiatio ad Pontificem non specta-
A.C. 1563 ret. Ceterum idem Præful in decimo
nono capite improbabat, habendam
esse ab Episcopis, & a Pontifice electio-
nem ad Paræcias ex judicio examinan-
tium, cum fidendum non esset aliorum
conscientiæ in re tanti momenti, qua-
lis esset animarum cura demandanda:
denique in vigesimo primo, ubi cuncta
prima judicia concedebantur Ordina-
riis, petebat, ut caussæ majores excipe-
rentur.

§. L.

Opposita aliorum Præfulum opinio circa exemptiones

Pallav. c. 3.
n. 18. § 22.

Postea Mutius Callinus Archiepiscopus
Jadrensis, quoad primum caput o-
pinatus est, Episcoporum examen esse
instituendum, prout post multos annos
Clemens VIII. fieri jussit: præterea i-
dem Archiepiscopus petiit, ut decerne-
retur, ne quispiam a Pontifice ad Epis-
copatum promoveretur, nisi prius ad
id comprobatus ab Episcopo suæ Diœ-
ceseos, aut a Legato Apostolico illius
Provinciæ fuisset. Insuper Bartholo-
mæus a Martyribus Archiepiscopus
Bracarensis in sexto dissensit a Patriar-
cha Hierosolymitano, dicens, quod ex-
cipere immunitates ex fundationibus
ortas idem esset, ac nihil curare mon-
strum